

full DOMINICAL

Les vacances de Jesús

Recullen els evangelis moments de la vida de Jesús en que es retira a la muntanya a pregar, a viure la comunió amb el Pare des de la solitud (Lc 5,16) o quan crida a part els deixebles (Mc 3,7-12) o sobretot quan fa estades a casa dels seus amics Marta, Maria i Llätzer. Les vacances, terme modern, vindrien a ser els espais diferenciats de la vida quotidiana que ens permeten un retrobament amb nosaltres mateixos i amb els altres. Poc o molt tots fem vacances, tant els que gaudim a casa d'un ritme més pausat, com els que tenen la sort de fer viatges, de visitar familiars, de reposar en climes més benignes o de visitar països llunyans. La tornada però pot ser un gaudir amb més serenitat del que hem viscut o una buidor provocada pel que hem deixat enrere. La buidor és més freqüent a la nostra cultura que vol posseir paisatges, moments festius, persones o animals. Els de pagès els fa gràcia veure els de ciutat prenent fotos a les vaques. És impensable visitar qualsevol lloc sense un mòbil a la mà per fer la foto i publicar-la a tots els grups i familiars. De vegades sembla una competició d'imatges i posats alegres. El retorn de les vacances, quan hem anat a la caça de sensacions o d'imatges enlluernadores, pot ser depressiu en comprovar que tot s'acaba i que tornem a la quotidianitat gris.

Per a Jesús, les «vacances» eren el recés per omplir l'ànima, reforçar les relacions amb els seus i gaudir de la companyia dels amics. El síndrome post-vocacional no hi era. Al contrari, era un tornar amb força renovada a la missió.

La clau per passar d'unes vacances de consum, on hem anat acumulant imatges fotogràfiques a les xarxes socials, objectes de *souvenirs* especials per a turistes o festes i aventures espectaculars, a unes vacances més contemplatives, està en fer anar la càmera fotogràfica del cor o de l'ànima.

Recordo que vaig visitar el monestir de Yuste quan encara hi havia una petita comunitat monàstica i el germà que ens feia de guia ens va fer parar atenció en els turistes que fotografiaven a dojo el claustre i les dependències. En aquell temps no hi havia encara les càmeres dels mòbils. Ens va dir «fotografiem per emportar-se el monestir a casa seva, però el més important no s'ho poden emportar». Tots esperaven que ens mostraria alguna relíquia de l'emperador Carles I, que va triar tan beatífic lloc per morir. I ens va dir davant la nostra expectació: «el silenci».

Resseguir el que hem viscut durant les vacances, no ja amb les fotos digitals fetes, ni amb els records que hem comprat, sinó amb la petjada que ha deixat en nosaltres, és una de les moltes maneres d'integrar el viscut en la vida de cada dia. Una lectura contemplativa de les vacances fetes ens ajudarà a créixer humana i espiritualment. Per això, més que mirar les imatges que distreuen l'atenció, cal entrar en nosaltres mateixos. Les persones amb les que hem conviscut o ens hem trobat, la natura sense contaminar, tot és do de Déu. Jesús ens és model de vacances i de postvacances (Lc 6,12) som enviats, la tasca continua.

Mn. Alfons Gea

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA I SANTORAL

28. □ Dilluns (lit. hores: 1a setm.) [1Te 1,1-5.8b-10 / Sl 149 / Mt 23,13-22]. Sant Agustí (354-430), bisbe d'Hipona (Àfrica) i dr. de l'Església. Sant Julià, mr. (s. IV); sant Hermes, mr. (s. II).

29. ■ Dimarts [Jr 1,17-19 / Sl 70 / Mc 6, 17-29]. Martiri de sant Joan Baptista, decapitat (s. I), venerat a Sebaste. Santa Sabina, mr.; sant Adelf, bisbe.

30. ■ Dimecres [1Te 2,9-13 / Sl 138 / Mt 23,27-32]. Sant Fèlix, prev. i mr. a Roma (s. IV), patró de Vilafranca del Penedès; sant Fiacre, ermità, patró de botànics i jardins; santa Joana Jugan, vg., fund. Germanetes dels Pobres (1839).

31. ■ Dijous [1Te 3,7-13 / Sl 89 / Mt 24, 42-51]. Sant Ramon Nonat, rel. mercedari, dels primers, captiu a Algèria, cardenal, patró de Cardona. Sant Nicodem, amic i seguidor de Jesús; sant Aristides, abat; sant Domènec de Val, noi mr. de Saragossa; sants Vicenç, Sabina i Cristeta, mrs., patrons d'Àvila.

1. ■ Divendres [1Te 4,1-8 / Sl 96 / Mt 25,1-13]. Mare de Déu del Puig (València). Sant Lleïr o Lliceri, bisbe de Co-serans (s. VI); sant Gil o Gili, abat, penitent a Núria. Sant Artur, mr.; santa Anna, profetessa; sant Llop, bisbe;

santa Teresa-Margarida Reddì, vg. carmelitana. Beat Josep Samsó (Castellbisbal, 1887 - Mataró, 1936), prev. i mr.

2. ■ Dissabte [1Te 4,9-12 / Sl 97 / Mt 25, 14-30]. Mare de Déu de la Cinta, apareguda, segons tradició, a la Catedral de Tortosa el 1178. Sant Antolí o Antoní, mr.; santa Ingrid, vg. dominicana sueca (†1282); santa Raquel, matrona bíblica (dona de Jacob); beats màrtirs de setembre (Revolució Francesa, 1789).

3. ■ † Diumenge vinent, diumenge XXII de durant l'any (lit. hores:

2a setm.) [Jr 20,7-9 / Sl 62 / Rm 12,1-2 / Mt 16,21-27]. Sant Gregori el Gran, papa (590-604) i doctor de l'Església, abans monjo, patró de la música. Santa Basilissa, vg. i mr.; sant Simeó Estilita el Jove (521-597), monjo siríac; sant Sàndal, mr.

Intencions del Sant Pare per al mes de setembre

Preguem perquè les persones que viuen al marge de la societat, en condicions de vida infrahumanes, no siguin oblidades per les institucions i no siguin mai rebutjades.

DIUMENGE XXI DE DURANT L'ANY

Lectura del llibre d'Isaïes (Is 22,19-23)

El Senyor diu a Sobnà, cap del palau del rei: «Et faré caure del pedestal, et derrocaré del lloc que ocupes. Aquell dia cridaré el meu servent, Eljaquim, fill d'Helquies, el vestiré amb la roba que portes, li posaré les teves insígnies, li donaré l'autoritat que tens, i serà un pare per als habitants de Jerusalem i per als homes de Judà. Li posaré a l'espatlla la clau del palau de David: quan ell haurà obert, ningú no tancarà, i quan haurà tancat, ningú no podrà obrir. El fixaré com un clau en un indret segur, i serà un tron gloriós per a la família del seu pare».

Salm responsorial (137)

R. *El vostre amor perdura sempre. Acabeu la vostra obra, Senyor.*

Us enalteixo amb tot el cor, Senyor, / us vull cantar a la presència dels àngels. / Em prosterno davant del santuari. R.

Enalteixo el vostre nom, / perquè estímeu i sou fidel. / Sempre que us invocava, m'heu escoltat, / heu enfortit la meva ànima. R.

El Senyor és excels, però es mira els humils, / mentre que els altius, els esguarda de lluny. / El vostre amor perdura sempre. / Acabeu la vostra obra, Senyor. R.

Lectura de la carta de sant Pau als cristians de Roma (Rm 11,33-36)

Quina profunditat i riquesa en la saviesa i en el coneixement de Déu! Que en són d'incomprensibles els seus judicis i d'impenetrables els seus camins! ¿Qui pot conèixer el pensament del Senyor? ¿Qui l'ha assessorat com a conseller? ¿Qui s'ha avançat mai a donar-li res perquè li ho pugui recompensar? Tot ve d'ell, passa per ell i s'encamina cap a ell. Glòria a ell per sempre, amén.

✠ Lectura de l'Evangeli segons sant Mateu (Mt 16,13-20)

En aquell temps, Jesús anà a la regió de Cesarea de Filip, i un cop allà preguntava als seus deixebles: «¿Què diu la gent del Fill de l'home? ¿Qui diuen que és?». Ells li respongueren: «Uns diuen que és Joan Baptista, altres, que és Elies, altres, que és Jeremies o algun altre dels profetes». Ell els diu: «I vosaltres, ¿qui dieu que soc?». Simó Pere li contesta: «Vós sou el Messies, el Fill del Déu viu». Jesús li va respondre: «Sortós de tu, Simó, fill de Jonàs: això no t'ho ha revelat cap home de carn i sang, sinó el meu Pare del cel. I ara, també jo et dic que tu ets Pere. Sobre aquesta pedra jo edificaré la meva Església, i les portes del Reialme de la Mort no li podran resistir. Et donaré les claus del Regne del cel: tot allò que lliguis a la terra, quedarà lligat al cel, i tot allò que deslliguis a la terra, quedarà deslligat al cel». Després prohibí severament als deixebles de dir a ningú que ell era el Messies.

Lectura del libro de Isaías (Is 22,19-23)

Esto dice el Señor a Sobnà, mayordomo de palacio: «Te echaré de tu puesto, te destituirán de tu cargo. Aquel día llamaré a mi siervo, a Eliacquín, hijo de Esquías, le vestiré tu túnica, le ceñiré tu banda, le daré tus poderes; será padre para los habitantes de Jerusalén y para el pueblo de Judá. Pongo sobre sus hombros la llave del palacio de David: abrirá y nadie cerrará; cerrará y nadie abrirá. Lo clavaré como una estaca en un lugar seguro, será un trono de gloria para la estirpe de su padre».

Salmo responsorial (137)

R. *Señor, tu misericordia es eterna, no abandonas la obra de tus manos.*

Te doy gracias, Señor, de todo corazón, / porque escuchaste las palabras de mi boca; delante de los ángeles tañeré para ti; / me postraré hacia tu santuario. R.

Daré gracias a tu nombre: / por tu misericordia y tu lealtad, / porque tu promesa supera tu fama. / Cuando te invoqué, me escuchaste, / acreciste el valor de mi alma. R.

El Señor es sublime, se fija en el humilde, / y de lejos conoce al soberbio. / Señor, tu misericordia es eterna, / no abandonas la obra de tus manos. R.

Lectura de la carta del apóstol san Pablo a los Romanos (Rom 11,33-36)

¡Qué abismo de riqueza, de sabiduría y de conocimiento el de Dios! ¡Qué insondables sus decisiones y qué irrazonables sus caminos!

En efecto, ¿quién conoció la mente del Señor? O ¿quién fue su consejero? O ¿quién le ha dado primero para tener derecho a la recompensa? Porque de él, por él y para él existe todo. A él la gloria por los siglos. Amén.

✠ Lectura del santo Evangelio según san Mateo (Mt 16,13-20)

En aquel tiempo, al llegar a la región de Cesarea de Filipo, Jesús preguntó a sus discípulos: «¿Quién dice la gente que es el Hijo del hombre?». Ellos contestaron: «Unos que Juan el Bautista, otros que Elías, otros que Jeremías o uno de los profetas». Él les preguntó: «Y vosotros, ¿quién decís que soy yo?». Simón Pedro tomó la palabra y dijo: «Tú eres el Mesías, el Hijo del Dios vivo». Jesús le respondió: «¡Bienaventurado tú, Simón, hijo de Jonás!, porque eso no te lo ha revelado ni la carne ni la sangre, sino mi Padre que está en los cielos. Ahora yo te digo: tú eres Pedro, y sobre esta piedra edificaré mi Iglesia, y el poder del infierno no la derrotará. Te daré las llaves del reino de los cielos; lo que ates en la tierra quedará atado en los cielos, y lo que desates en la tierra quedará desatado en los cielos». Y les mandó a los discípulos que no dijese a nadie que él era el Mesías.

COMENTARI

Jesús és el Messies, el Fill de Déu viu

MN. JOSEP SERRA I COLOMER

Canonge de la Catedral de Barcelona

Hi ha persones que, coneixent algunes coses referents a Jesús, consideren que és un personatge important que ha causat un gran impacte a moltes persones que han seguit el seu ensenyament al llarg de la història.

Pensen que el seu missatge és bonic, però que no deixa de ser un personatge més, de fa uns 2.000 anys, que avui en bona part ja està superat.

També hi ha qui no coneixent gairebé res de Jesús no senten cap interès per conèixer qui és i què va fer i va dir el Senyor; pensen que no el necessiten ni els interessa saber-ne més qüestions.

Per gràcia del Senyor, són moltes les persones que el reconeixem com a Messies, Déu Salvador, que ha vingut al nostre món per donar-nos vida, esperança i salvació per sempre.

Entre les persones que tenim al nostre costat, podríem trobar diferents respostes a la pregunta que Jesús mateix va fer als seus deixebles: «¿Què diu la gent del Fill de l'home? ¿Qui diuen que és? [...] I vosaltres ¿qui dieu que soc?». També avui ens trobaríem amb respostes ben estranyes i diferenciades. Què diem nosaltres?

Els moments de felicitat, il·lusió, esperança i pau ens poden ajudar a veure i viure la Bona Nova de Jesucrist amb un gran entusiasme i generositat. Les situacions de tristesa, malalties i dificultats de tota mena, ens poden desorientar, i tancar-nos en nosaltres mateixos, al marge de la fe. Poden venir-nos dubtes, i experimentar desconcerts, per diferents qüestions de la mateixa organització de l'Església, i per la manera de procedir de les persones que la formem.

Ens cal renovar la nostra confiança en Jesús, com va fer Pere; i deixar-nos ajudar per les persones que viuen amb fidelitat, goig i esperança la seva vida cristiana. Després de la professió de fe de Pere, Jesús li confia una missió:

—«Tu ets Pere. Sobre aquesta pedra (la pedra de la fe) jo edificaré la meva Església, i les portes del Reialme de la Mort no li podran resistir.»

I una segona missió:

—«Et donaré les claus del Regne del cel: tot el que lliguis a la terra quedarà lligat al cel.»

Cal que nosaltres també preguntem de tant en tant quina ha de ser la nostra missió com a cristians, al llarg de la vida i en el nostre moment actual, i procurem respondre amb gran generositat.